

ZARZĄDZENIE Nr 44 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 lutego 1951 r.

● organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych.

Na podstawie pkt 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. i równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293) oraz na podstawie art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli i na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółowy zakres działania kontroli wewnętrznej i organizację jej organów w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i w jednostkach podległych oraz zasady współpracy tych organów z organami kontroli państwowej i społecznej.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jednostkach podległych zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą“, jej organa — „organami kontroli“, osoby zaś powołane do jej wykonywania — „inspektorami kontroli“. Określenia te powinny być używane we wszystkich przepisach (zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach itp.), wydawanych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego w odróżnieniu od czynności inspekcji wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcje właściwych, fachowych komórek organizacyjnych zgodnie z pkt 26 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. (Monitor Polski Nr 51, poz. 292) sprawowane są niezależnie od kontroli zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Organa kontroli, z wyjątkiem organu kontroli w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, nie mogą obejmować kontrolą systematyczną i planową jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi. Organa te w uzasadnionych przypadkach mogą przeprowadzać w jednostce organizacyjnej, w skład której wchodzi, kontrole dorywcze na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej lub organu kontroli wyższego stopnia.

Rozdział II.

Organizacja kontroli.

§ 5. 1. Organem kontroli dla Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jednostek podległych jest Wydział Kontroli w Prezydium Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, podległy bezpośrednio Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do tworzenia po

uzgodnieniu z Prezesem Rady Ministrów i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli organów kontroli niższych stopni w podległych jednostkach.

§ 6. 1. W jednostkach podległych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego mogą być utworzone następujące organa kontroli: wydziały kontroli, biura kontroli, inspektoraty kontroli.

2. Na czele biura kontroli stoi dyrektor, na czele wydziału kontroli — naczelnik wydziału, na czele inspektoratu kontroli — inspektor kontroli.

§ 7. Organa kontroli podlegają organizacyjnie i służbowo kierownikowi jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi.

§ 8. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego po uzyskaniu opinii Biura Prezydzialnego Prezydium Rady Ministrów oraz po uzgodnieniu z Ministrem Finansów i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli ustala etaty osobowe organów kontroli.

§ 9. Całością kontroli w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jednostkach podległych w zakresie organizacji, wyszkolenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje naczelnik Wydziału Kontroli w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, odpowiedzialny przed Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 10. Do szczególnych obowiązków i uprawnień naczelnika Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z tytułu kierownictwa kontrolą należą:

- 1) stawianie wniosków i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach inspektorów kontroli (§ 44);
- 2) współpraca i bezpośrednie uzgadnianie z Najwyższą Izbą Kontroli spraw kontroli, a w szczególności planu i sprawozdawczości;
- 3) wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych itp. w przedmiocie planowania kontroli (§ 26) w celu uniknięcia zbieżności co do czasu i przedmiotu czynności organów kontroli różnych stopni oraz wytycznych, podręczników fachowych, wzorów itp. w sprawie wykonywania kontroli, metodyki kontroli i sprawozdawczości;
- 4) sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontrolne wszystkich stopni;
- 5) programowe szkolenie i instruowanie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw i egzaminów;
- 6) prawo żądania od wszystkich organów kontroli w jednostkach podległych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wykonania określonych czynności kontrolnych.

§ 11. Wydział Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego prowadzi ewidencję planów kontroli (§ 26) oraz na podstawie otrzymanych sprawozdań okresowych (§ 35) — ewidencję kontroli wykonanych.

Rozdział III.

Zakres działania organów kontroli.

§ 12. Kontroli podlegają:

- 1) wszystkie jednostki organizacyjne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz jednostki podległe lub nadzorowane przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa);
- 2) przedsiębiorstwa, zakłady, instytucje pozostające pod zarządem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub jej jednostek organizacyjnych lub prowadzone przy udziale finansowym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 3) wszelkie inne przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje osób fizycznych lub prawnych bez względu na ich formę prawną lub organizacyjną, wykonujące zadania zlecone przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego albo na rzecz jednostek podległych lub przez nią nadzorowanych — w granicach tych zleceń;
- 4) urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, otrzymujące subwencje lub dotacje z budżetu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — w zakresie użycia tych subwencji lub dotacji.

§ 13. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli jednostek organizacyjnych innych niż określone w § 12 — z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie ustawowego działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 14. 1. Poszczególne organa kontroli (§ 5) są właściwe do wykonywania kontroli:

- 1) Wydział Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — wszystkich jednostek organizacyjnych, wymienionych w § 12, z tym jednak, że do wszczęcia kontroli w komórkach organizacyjnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wymagane jest osobne zlecenie Przewodniczącego. W zasadzie jednak Wydział Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego jest powołany do planowej i systematycznej kontroli oraz doraźnego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji, administracji, gospodarki i rzeczowej działalności jednostek typu centralnego i jednostek niższego stopnia organizacyjnego, bezpośrednio podległych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego; kontrolę pozostałych jednostek przeprowadza w zasadzie wrywkowo lub w razie konieczności;
- 2) organa kontroli jednostek podległych — wszystkich jednostek organizacyjnych, podległych bezpośrednio jednostce, w skład której wchodzi; kontrolę pozostałych jednostek przeprowadzają w zasadzie wrywkowo lub w razie konieczności.

2. Każdy organ kontroli jest powołany do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności właściwych niższych organów kontroli w podległych lub nadzorowanych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego jednostkach.

§ 15. Organa kontroli są powołane do kontroli organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek podlegających kontroli (§§ 12, 13 i 14) z punktu widzenia planowości, legalności, rzetelności, gospodarności i celowości.

§ 16. Dla wykonywania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrolę:

- 1) wstępną (czynności zamierzonych),
- 2) faktyczną (czynności dokonywanych),
- 3) następną (czynności dokonanych).

§ 17. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali Instrukcja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydana zgodnie z pkt 8 powołanej w § 3 uchwały Rady Ministrów w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a w odniesieniu do spraw finansowych — z Ministrem Finansów. Instrukcja ta powinna być przesłana do wiadomości Biura Prezydialnego Prezydium Rady Ministrów.

§ 18. 1. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń ani orzeczeń z wyjątkiem dotyczących spraw:

- 1) nie cierpiących zwłoki, a podlegających kontroli, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzie Skarbu Państwa lub interesu publicznego — z jednoczesnym zawiadomieniem o tym niezwłocznie władzy kontrolowanej jednostki, której te zarządzenia dotyczą,
- 2) wykonywania kontroli w organach kontroli niższego stopnia.

2. Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń powinny być nadsyłane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 19. Wszystkie sprawy, podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz powołanych do ścigania przestępstw, organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika administracyjnego kontrolowanej jednostki oraz właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 20. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i wierne jego odtworzenie.

§ 21. 1. Inspektorzy kontroli legitymują się niezależnie od legitymacji służbowych osobnymi delegacjami, podpisanymi przez kierownika (zastępcę) właściwego organu kontroli.

2. Kierownicy poszczególnych organów kontroli uprawnieni są do przeprowadzania kontroli w zakresie ich kompetencji z mocy zajmowanego stanowiska bez specjalnego upoważnienia.

§ 22. Jednostki, podlegające kontroli, wymienione w § 12, obowiązane są udzielać organom kontroli w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wglądu do ksiąg, akt, dokumentów itd. oraz wszelkiej pomocy i ułatwień służbowych.

§ 23. 1. Na żądanie organów kontroli władze i organa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego obowiązane są delegować do pomocy w czynnościach kontrolnych lub w charakterze rzeczoznawców swych pracowników, posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości.

2. Organa kontroli mają prawo wzywania świadków, biegłych i osób zainteresowanych w myśl przepisów o postępowaniu administracyjnym.

§ 24. 1. Wszystkie komórki organizacyjne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz kierownicy jednostek podległych obowiązani są dostarczać Wydziałowi Kontroli Państwowej Komisji Planowania

Gospodarczego w ustalonej przezeń liczbie egzemplarzy odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników itp., dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jednostek podległych, oraz udzielać informacji w zakresie przewidzianym uprawnieniami kontroli, a w szczególności podawać mu do wiadomości ważniejsze spostrzeżenia z przeprowadzanych lustracji i inspekcji oraz wydane w związku z tym zarządzenia.

2. Powyższe stosuje się odpowiednio do organów kontroli niższego stopnia w jednostkach podległych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozdział IV.

Planowanie kontroli.

§ 25. Kontrola bez względu na stopień organów kontroli powinna być wykonywana planowo na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 26. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego po uzgodnieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zatwierdza ogólne założenia do okresowych planów kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jednostek podległych lub nadzorowanych, opracowane przez Wydział Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki oraz zgłoszonych wniosków.

2. Kierownicy komórek organizacyjnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz jednostek podległych typu centralnego zgłaszają kierownikowi właściwego organu kontroli swe wnioski do okresowych planów kontroli.

§ 27. 1. Na podstawie ogólnych założeń do okresowych planów kontroli oraz instrukcji i wytycznych, wydanych przez naczelnika Wydziału Kontroli (§ 10 pkt 3), organa kontroli wszystkich stopni sporządzają szczegółowe plany kontroli i przedstawiają je do aprobaty kierownikowi jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi.

2. Niezależnie od tego każdy organ kontroli (oprócz Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego) przedstawia swój plan kontroli i plany podległych sobie organów kontroli niższych stopni kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia, który jest uprawniony wnosić do planów poprawki, wynikające z potrzeby wzajemnego uzgadniania czynności organów kontroli różnych stopni, jak również niezbędne uzupełnienia.

3. Poprawki, o których mowa w ust. 2, są dla organu kontroli niższego stopnia wiążące.

§ 28. Organ kontroli wyższego stopnia jest uprawniony do sprawdzania wykonania planu kontroli organów stopni niższych.

§ 29. Niezależnie od kontroli planowych mogą być w uzasadnionych przypadkach przeprowadzane kontrole dorywcze — na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi organ kontroli, lub na zlecenie organu kontroli wyższego stopnia bądź wreszcie z własnej inicjatywy organu kontroli.

Rozdział V.

Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 30. W wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły kontroli i sprawozdania pokontrolne. Protokoły kontroli, podpisane przez obie strony, stanowią stwierdzenie faktów uławianionych w toku kontroli. Do protokołu kierownik jednostki kon-

trolowanej ma prawo zgłosić zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń powinna być o tym poczyniona wzmianka w protokole. Jeden egzemplarz protokołu powinien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej.

§ 31. 1. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności, mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

2. Sprawozdania pokontrolne podpisuje tylko inspektor przeprowadzający kontrolę i przedstawia je organowi kontroli, który zlecił kontrolę.

§ 32. 1. Organa kontroli kierują wnioski do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej bądź do kierownika jednostki kontrolowanej. Na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydają zarządzenia; za które ponoszą pełną odpowiedzialność.

2. Organa kontroli mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków kierowanych do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 33. 1. Organa kontroli mogą występować z wnioskami pokontrolnymi jedynie do władz równego lub niższego stopnia. W razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia do władz przełożonych jednostki, w skład której wchodzi wnioskujący organ kontroli, wystąpienia na wniosek tego organu dokonuje organ kontroli wyższego stopnia.

2. W przypadku nieuwzględnienia wniosków organu kontroli przez władze równego lub niższego stopnia rozstrzyga wspólny przełożony.

§ 34. 1. W przypadku rozbieżności zdań między kierownikiem organu kontroli a jego zwierzchnikiem (władzą administracyjną) w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrolnych, kierownikowi organu kontroli służy odwołanie do kierownika organu kontroli wyższego stopnia. Kierownik organu kontroli wyższego stopnia decyduje wówczas o przedstawieniu sprawy do rozstrzygnięcia swemu zwierzchnikowi, jako przełożonemu władzy administracyjnej jednostki kontrolowanej.

2. Jeżeli zwierzchnia władza administracyjna organu kontroli wyda zarządzenie, wynikające z wniosków kontroli lub w sprawie sprawowania kontroli, mimo sprzeciwu kierownika tego organu kontroli, zarządzenie to powinno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie donieść o tym kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia.

§ 35. Odpisy swych ważniejszych wystąpień oraz sprawozdania okresowe z własnej działalności organa kontroli kierują do organów kontroli wyższego stopnia. Wyniki kontroli, związane z wykonywaniem budżetu, organa kontroli przesyłają do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Finansów za pośrednictwem Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 36. Na podstawie wyników pracy własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności niższych organów kontroli naczelnik Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przedstawia Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego kwartalne i roczne sprawozdania

z działalności i wyników kontroli w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jednostkach podległych.

Rozdział VI.

Współdziałanie kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi.

§ 37. Między organami kontroli a innymi komórkami organizacyjnymi w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jednostkach podległych posiadających organ kontroli (w szczególności komórkami, załatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe) powinien istnieć stały wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu i systematycznej wymianie wniosków oraz informacji, osiągnięć i zamierzeń.

§ 38. Organa kontroli biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników i pracowników jednostek organizacyjnych, w skład których wchodzi.

§ 39. 1. W miarę potrzeby przedstawiciele jednostek organizacyjnych biorą udział w zjazdach i konferencjach organizowanych przez organa kontroli.

2. Zadaniem tych zjazdów i konferencji powinno być:

- 1) koordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi;
- 2) ustalenie wniosków i wytycznych do zarządzeń mających na celu usunięcie braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach organizacyjnych;
- 3) omówienie wykonania planów kontroli za okres ubiegły.

3. Protokoły zjazdów i konferencji wymienionych w ust. 1 powinny być przesyłane do Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

R o z d z i a ł VII.

Współpraca z kontrolą państwową, finansową, bankową oraz władzami powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 40. 1. Najwyższa Izba Kontroli koordynuje działalność organów kontroli z działalnością własną i z działalnością kontroli społecznej rad narodowych. Z tego tytułu Najwyższa Izba Kontroli jest uprawniona do udzielania organom kontroli wiążących wytycznych co do opracowywania okresowych planów kontroli, wprowadzania do ustalonych już planów poprawek i uzupełnień, zlecenia kontroli dorywczych nie przewidzianych w planach, a ponadto do sumowania i oceny wyników kontroli przeprowadzonych przez organa kontroli.

2. Organa kontroli współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli przez:

- 1) nadsyłanie do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa, a także na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych. Formy i terminy składania planów kontroli oraz tryb zlecenia przez Najwyższą Izbę Kontroli przeprowadzania kontroli dorywczych, nie przewidzianych w okresowych planach — ustala instrukcja Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, wydana w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów;
- 2) powiadamianie przez wszystkie organa kontroli delegatur Najwyższej Izby Kontroli o rozpoczęciu kontroli w terenie;

3) branie udziału we wspólnych kontrolach:

- a) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych pod kierownictwem przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli w zespołach złożonych z przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli i kontroli wewnętrznej lub Najwyższej Izby Kontroli, kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych;
 - b) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych w zespołach złożonych z przedstawicieli organów kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych lub kontroli wewnętrznej różnych resortów albo kontroli wewnętrznej i kontroli finansowej banków państwowych;
- 4) zawiadamianie organów Najwyższej Izby Kontroli o naradach, konferencjach i odprawach, organizowanych przez organa kontroli, oraz przesyłanie do Najwyższej Izby Kontroli odpisów protokołów obrad;
- 5) branie udziału we wspólnych naradach i konferencjach organów kontroli wewnętrznej, finansowej (banków) i społecznej (rad narodowych) pod kierownictwem Najwyższej Izby Kontroli.

§ 41. 1. Wydział Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego porozumiewa się z Ministerstwem Finansów oraz właściwymi bankami państwowymi w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał, uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

2. Do wyników kontroli związanych z wykonywaniem budżetu stosuje się odpowiednio przepisy § 35.

§ 42. 1. Organa kontroli obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Organa kontroli obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (władze sądowe, organa Prokuratury, Komisja Specjalna do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym i jej delegatury, władze bezpieczeństwa publicznego itp.) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wszelkich materiałów dotyczących przestępstw w tych przypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenia w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

Rozdział VIII.

Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 43. 1. Organa kontroli współpracują z radami narodowymi przez branie udziału przedstawicieli rad narodowych w kontrolach przeprowadzanych na ich wniosek, a także w kontrolach przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli, jeżeli rady uznają swój udział w tych kontrolach za potrzebny. Dla umożliwienia radom narodowym powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli inspektorzy kontroli obowiązani są zawiadamiać właściwe rady o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli.

2. Organa kontroli doręczają radom narodowym odpisy protokołów kontroli, przeprowadzanych wspólnie na obszarze właściwości terytorialnej rad narodowych. Nie dotyczy to protokołów kontroli doraźnych

dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli bez udziału przedstawicieli rad narodowych. Poza tym organa kontroli powiadamiają prezydium rad narodowych o usunięciu uchybień stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzonych z udziałem przedstawicieli rad narodowych lub na ich wniosek.

Rozdział IX.

Powolywanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 44. 1. Naczelnika Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Wszystkich kierowników organów kontroli i inspektorów kontroli powołuje, odwołuje i przenosi Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek naczelnika Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, uzgodniony z Dyrektorem Biura Personalnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. O zaliczeniu wymienionych pracowników do kategorii kierowników organów kontroli i inspektorów kontroli decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (pkt 24 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r.).

§ 45. 1. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują we wszystkich organach kon-

troli, nie mogą równolegle z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu dwóch lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontroli zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

2. Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

3. O odchyleniach od zasad wymienionych w ust. 1 i 2 decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem Wydziału Kontroli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 46. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów do wyrażenia zgody na mianowanie i awansowanie urzędników, zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 11, poz. 72).

Rozdział X.

Przepis końcowy.

§ 47. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

270

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 22 lutego 1951 r.

w sprawie jednolitego obliczania zużycia paliwa w kotłach parowych.

W związku z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie oszczędności węgla w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1526) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zużycie paliwa w kotłach parowych zainstalowanych w kotłowniach powinno być unormowane zgodnie z „Instrukcją o sposobie obliczania zużycia paliwa w kotłach parowych“, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Właściwi ministrowie wydadzą niezwłocznie zarządzenia polecające ściśle stosowanie postanowień załączonej instrukcji.

2. Do zarządzeń, o których mowa w ust. 1, powinny być dołączone obszernie objaśnienia instrukcji, zilustrowane możliwie dużą ilością przykładów, uwzględniające specyfikę podległych im przemysłów, najbardziej rozpowszechnione typy czynnych kotłów oraz wskazówki, jakie gatunki i asortymenty węgla w zależności od konstrukcji kotłów należy stosować do ich opalania.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 22 lutego 1951 r. (poz. 270).

INSTRUKCJA O SPOSOBIE OBLICZANIA ZUŻYCIA PALIWA W KOTŁACH PAROWYCH

1. Wstęp.

Instrukcja podaje sposób obliczania zużycia paliwa w kotłach parowych z paleniskami rusztowymi i pyłowymi. Celem instrukcji jest osiągnięcie oszczędności w zużyciu paliwa w kotłowniach i ustalenie ma-

ksymalnej ilości paliwa na produkcję pary w przeciętnych warunkach ruchowych, tzn. przy uwzględnieniu naturalnych strat cieplnych, zmiany obciążeń kotłów i przerw w ich pracy.